

РЕШЕНИЕ

№ 36375

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Димитрина Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Рачкова

София Тодорова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6106** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от председателя на Управителния съвет, чрез процесуален представител – юрк. Д. Д., против Решение № 1532 от 24.04.2025г., постановено по НАХД № 20251110200239 по описа за 2025 година на Софийски районен съд, НО, 130 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на „ВАК – 02“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на въззивното решение, като се твърди, че същото е постановено при допуснато нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, но в ал. 7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл. 167а, ал.2, т. 8 ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. Според касатора процесния ЕФ съдържа всички изискуеми от тази

разпоредба реквизити. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден.

В съдебно заседание касаторът, не се представлява.

Ответникът ВАК-02 ООД, чрез адвокат В. Ц., оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена, а решението на Софийски районен съд да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Яни Костов, дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на „имуществена санкция“ за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № [ЕГН] на АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на „ВАК 02“ ООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП), затова че на 01.09.2021 г. в 08:28 часа пътно превозно средство, представляващо товарен автомобил М. 815D, с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 7490, брой оси 2, екологична категория Евро 0, без ремарке, собственост на дружеството, се движило в Столична община, по път А-6, като при пътния участък на км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението е установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП.

За да отмени оспорения електронен фиш като незаконосъобразен, въззивната инстанция е обусловила извода, че от наказващия орган е допуснато съществено процесуално нарушение, като е посочил, че ЕФ се издава за нарушения по чл.179, ал. 3 ЗДвП, а не както в процесния случай за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като конкретизира, че за този тип нарушения, процедурата е регламентирана в чл. 189е, ал.1 и следващите от ЗДвП и предвижда съставянето на АУАН и издаване на НП като административнонаказателното производство е трябвало да започне със съставянето на АУАН и след това с издаване на НП, а не както е извършено в настоящият случай с издаването на ЕФ. Приел е, че е нарушен закона за ангажиране на административнонаказателна отговорност, като в резултат са ограничени правата на лицето, сочено за нарушител да направи своите възражения и да ангажира доказателства в тяхна подкрепа в рамките на утвърдената от закона процедура и нарушаването на правото на защита на санкционираното лице е съществен процесуален порок, който не може да бъде преодолян в хода на съдебното производство. В мотивите си първоинстанционният съд е приел, че в ЕФ липсва и яснота относно обективни елементи от състава на нарушението, доколкото за движението по посочения участък - път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър, не е посочено какво е точното разстояние и между кои точки от посочения участък не е платена изцяло дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Решението е валидно, допустимо и правилно.

Фактите между страните не са спорни. Спорът е концентриран в приложението на материалния

закон от административнонаказващия орган.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Според чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл. 179, ал. 3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал.1, т. 2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024г., ДВ бр. 13 от 2024г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за

това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал.4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В горния смисъл е и практиката на АССГ, обективизирана например Решение № 5561 от 17.05.2024г., постановено по КНАХД № 2845/2024г.; Решение № 5147 от 15.05.2024г., постановено по КНАХД № 2789/2024г.; Решение № 3055 от 09.05.2024г., постановено по КНАХД № 1763/2024г. и др.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, доказани в размер на 400 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, за което е представена фактура № 55/10.10.2025г. /л.22 по делото/.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София, XXVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1532 от 24.04.2025г., постановено по НАХД № 20251110200239 по описа за 2025 година на Софийски районен съд, НО, 130 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ЕИК[ЕИК] да заплати на ВАК-02 ООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща направените по делото разноси.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: